

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายวสันต์ ตรี้อยพิสุทธิ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๕/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๒๖/๒๕๕๐

วันที่ ๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

ประเด็นวินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๖ หรือไม่ และตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ความเห็น

พิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาที่ สว ๐๐๐๓/๔๙๔๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเลขาธิการวุฒิสภาชี้แจงถึงผลการพิจารณาลงมติของร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ว่า ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๐ มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติลงชื่อมาประชุม ๒๐๗ คน จากจำนวนสมาชิกทั้งหมด ๒๔๐ คน ผลการลงมติปรากฏว่า มีผู้เห็นด้วย ๑๑๔ คน โดยไม่มีผู้ลงมติเป็นอย่างอื่น แสดงว่าขณะลงมติสมาชิกอยู่ในที่ประชุมไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงไม่ครบองค์ประชุม ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น และไม่อาจนำไปสู่การพิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สามได้ยิ่งกว่านั้น ยังปรากฏอีกว่า ในการพิจารณาวาระที่สามของร่างพระราชบัญญัตินี้ ในการประชุมครั้งที่ ๖๕/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติลงชื่อมาประชุม ๑๗๘ คน จากจำนวนสมาชิกทั้งหมด ๒๔๒ คน ผลการลงมติปรากฏว่า มีผู้เห็นด้วย ๕๗ คน ไม่เห็นด้วย ๒ คน และงดออกเสียง ๑ คน แสดงว่าขณะลงมติสมาชิกอยู่ในที่ประชุมไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงไม่ครบองค์ประชุม เป็นการไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๑๒๖ วรรคหนึ่ง เช่นเดียวกัน ปัญหาว่าการตราร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่นี้ เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะมีได้ส่งมาให้วินิจฉัยในประเด็นข้อนี้ ศาลรัฐธรรมนูญก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ ตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๖ วรรคสอง ประกอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๒ (๕) และไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นอื่นเพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา จึงมีความเห็นว่า การตราร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๖ วรรคหนึ่ง และร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นอันตกไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕๔ วรรคสาม

นายสันต์ สร้อยพิสุทธิ์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ